

Ngày 24 tháng 6 năm 2024

2 Ti-mô-thê 4:20

Chủ đề: Ê-rát ở lại tại thành Cô-rinh-tô, còn Trô-phim đang đau ốm, ta để ở lại tại thành Mi-lê.

Trong tâm: Chúng ta cần nhớ lại điều Đức Thánh Linh đã phán với A-na-nia, một môn đồ của Chúa Jê-sus về việc Ngài chọn Sau-lô (Phao-lô): **Hãy đi, vì Ta đã chọn người này làm một đồ dùng cho Ta, để đem Danh Ta đồn ra trước mặt các dân ngoại, các vua, và con cái Y-sơ-ra-ên;** Trong thư gửi cho Ti-mô-thê, sứ đồ Phao-lô đã nhắc đến một người tên là Ê-rát (Erastus) ở thành phố Cô-rinh-tô. Người này vốn là một thủ quỹ (có thể gọi là người có chức vụ trong hệ thống tài chính (ngân hàng) của thành phố Cô-rinh-tô khi sứ đồ Phao-lô tới đó để truyền giáo. Ê-rát đã tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ qua chức vụ của sứ đồ Phao-lô. Điều đó có nghĩa là: để một người có danh vọng, giàu có, quyền thế trong hệ thống cai trị của một thành phố dưới quyền của người Rô-ma như Ê-rát, hạ mình xuống tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của cuộc đời mình, thì chắc chắn Ê-ra đã thấy được quyền phép của Đức Chúa Trời qua sự giảng dạy của sứ đồ Phao-lô. Nếu bạn không gieo hạt giống (Hạt giống là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời) thì sẽ không có gì mọc lên và đến kỳ, Đức Chúa Trời sẽ hỏi bạn những sự mà Ngài đã giao cho bạn. Nhưng nếu bạn gieo ra trong đức tin và trong trách nhiệm của người tin Chúa, thì Đức Chúa Trời sẽ làm cho hạt giống đó mọc lên trong sự mưu luận của Ngài. Bất kỳ người đó là ai, chức vụ của người đó như thế nào, thì ở trước mặt Đức Chúa Trời, linh hồn người đó vẫn cần phải được cứu chuộc ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết. Lời Chúa có chép: **Lòng của vua ở trong tay Đức Giê-hô-va khác nào dòng nước chảy; Ngài làm nghiêng lệch nó bề nào tùy ý Ngài muốn.** Một điều đặc biệt về người tên là Trô-phim mà sứ đồ Phao-lô đã nói đến trong thư này, chính là người ngoại ở Ê-phê-sô, đã tin Chúa qua chức vụ của sứ đồ Phao-lô và khi sứ đồ Phao-lô dẫn người này tới thành Giê-ru-sa-lem và vào trong đền thờ để dâng hiến theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì những người Giu-đa tại thành Giê-ru-sa-lem thấy Trô-phim, người Ê-phê-sô, thì họ bắt sứ đồ Phao-lô, vì họ cho rằng Phao-lô đã đem người ngoại (Trô-phim) vào làm ô-uế đền thờ. Kể từ đó, Phao-lô phải đối diện với những sự hoạn nạn, như Đức Thánh Linh đã phán với A-na-nia, một môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ, rằng: **Hãy đi, vì Ta đã chọn người này làm một đồ dùng Ta, để đem Danh Ta đồn ra trước mặt các dân ngoại, các vua, và con cái Y-sơ-ra-ên; ta lại sẽ tỏ ra cho người biết phải chịu đau đớn vì Danh Ta là bao nả.** Đức Chúa Trời công bình đối với hết thảy loài người, dù Ngài đã tha thứ tội lỗi cho chúng ta, nhưng những sự mà chúng ta đã làm trong quá khứ, tức là hậu quả của những sự mà chúng ta đã làm trước khi chúng ta trở thành kẻ tội tở của Đức Chúa Jê-sus Christ, vẫn còn đó như một dấu để nhắc nhở chúng ta phải tỉnh thức và phải trung thành với Đấng đã cứu chuộc mình và phải sống khôn ngoan trong mọi hoàn cảnh, vì ma quỷ vẫn ngày đêm rình mò xung quanh chúng ta, để tìm cơ hội mà làm hại chúng ta qua những người vô tín, vì không phải mọi người đều có đức tin nơi Chúa Kinh-Thánh tham khảo: Châm ngôn 21; Công vụ các sứ đồ 9 & 20 & 21;

Ngày 15 tháng 6 năm 2024

2 Ti-mô-thê 4:21-22

Chủ đề: Con hãy cố sức đến trước mùa đông. Ô-bu-lu, Bu-đen, Li-nút, Cơ-lau-đia cùng anh em hãy đều chào thăm con. Nguyên xin Chúa ở cùng tâm thần con! Cầu xin ân điển ở cùng các anh em.

Trong tâm: Sứ đồ Phao-lô muốn Ti-mô-thê đến thăm ông trước mùa đông, bởi ông rất cần áo choàng chống lạnh mà ông đã để lại tại nhà Ca-bút, thành Trô-ách, cùng những sách vở nữa, nhất là những sách bằng giấy da. Sứ đồ Phao-lô cũng nhận biết thời kỳ cuối cùng của mình khi ông đối diện với Nê-rô lần thứ hai. Sứ đồ Phao-lô nhấn gửi lời chào thăm từ những người đã cùng làm việc với ông tại Rô-ma và sứ đồ Phao-lô cũng khích lệ những người cùng làm việc với Ti-mô-thê rằng: **Nguyên xin Chúa ở cùng tâm thần con! Cầu xin ân điển ở cùng các anh em!** Lá thư này là thư thứ hai của sứ đồ Phao-lô từ thành Rô-ma gửi cho Ti-mô-thê, là người được tấn phong mục sư đầu tiên của giáo hội tại thành phố Ê-phê-sô và thư tín của các sứ đồ, (trong đó có sứ đồ Phao-lô) có giá trị khích lệ những người tin Chúa, vì thời kỳ tiếp sau đó là một cuộc đàn áp cực kỳ dã man và tàn khốc khởi từ Nê-rô, một kẻ lập dị, hay thay đổi tư tưởng và độc đoán. Ma quỷ đã sử dụng Nê-rô để đàn áp những người tin Chúa mà thời kỳ đó người ta gọi những người tin Đức Chúa Jê-sus Christ là Cơ-đốc nhân. Người ta đã thấy rằng vì Nê-rô muốn xây cho mình một cung điện theo mẫu của riêng mình, nên vào năm 64 A.D. hắn đã đốt thành Rome để có cơ xây dựng cung điện mới cho hắn. Khi cả thành Rome đang bị lửa thiêu đốt thì Nê-rô vẫn bình thản chơi đàn. Sau cơn hỏa hoạn kinh khủng đó, hắn phao vu và gán tội cho những người theo đạo Cơ-đốc đã phóng hỏa đốt thành và hắn đã khủng bố và tìm cách tiêu diệt những người tin Đức Chúa Jê-sus Christ, để đánh lừa dư luận. Kể từ đó, ma quỷ sử dụng Nê-rô để đàn áp những người tin Chúa một cách có hệ thống. Cũng vì những sự bất bố và đàn áp đó mà thư tín của các sứ đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ đã được sao chép và truyền cho nhau trải khắp nơi và sau này, người ta tìm thấy các bản ghi chép, sao lục các thư tín, cùng các sách thuộc về Kinh Thánh trong các hang động, trên núi, là những nơi mà người tin Chúa đã phải sống để tránh khỏi những sự bách hại của Nê-rô và trong thời kỳ đó, người ta đã cho rằng Nê-rô là "kẻ địch lại Đấng Christ"! Đức Chúa Trời đã khiến cho phần lớn quân đội của Nê-rô thù ghét Nê-rô và chính Nê-rô đã phải tự sát bằng gươm của hắn vào năm 68 A.D.. Chúng ta đang ở trong thời kỳ sau rốt, các dấu hiệu của thời gian mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán: **Hãy nghe Lời ví dụ về cây vả, vừa lúc nhành non, lá mới đâm, thì các người biết mùa hạ gần tới. Cũng vậy, khi các người thấy mọi điều ấy, hãy biết rằng Con người gần đến, Ngài đang ở trước cửa. Quả thật, Ta nói cùng các người, dòng dõi này chẳng qua trước khi điều kia chưa xảy đến. Trời đất sẽ qua, nhưng Lời Ta nói chẳng bao giờ qua đi. Về ngày và giờ đó, chẳng có ai biết chi cả, thiên sử trên trời hay là Con cũng vậy, song chỉ một mình Cha biết mà thôi.** Bạn đã sửa soạn đầu cho ngọn đèn của linh hồn mình luôn được sáng cho kỳ sau rốt chưa? Kinh Thánh tham khảo: Châm ngôn 4; Ma-thi-ơ 24; Ma-thi-ơ 25;

Ngày 26 tháng 6 năm 2024

Tít (Titus) 1:1-4

Chủ đề: Thư của sứ đồ Phao-lô gửi cho những người được chọn của Đức Chúa Jê-sus Christ.

Trong tâm: Đây là thư của sứ đồ Phao-lô gửi cho Tít (Titus), một người ngoại nhưng qua chức vụ của sứ đồ Phao-lô mà trở thành người hầu việc Chúa và sứ đồ Phao-lô đã gọi Tít là **con thật của ta trong đức tin chung: nguyên xin con được ân điển và sự bình an ban cho bởi Đức Chúa Trời, là Cha, và bởi Đức Chúa Jê-sus Christ, Cứu Chúa chúng ta!** Tít là một trong những người được coi là cộng sự của sứ đồ Phao-lô. Tít đã cùng với Ba-na-ba tới Giê-ru-sa-lem trong cuộc hành trình cứu trợ cho những người tin Chúa tại Giê-ru-sa-lem trong kỳ đi kém (Công vụ các sứ đồ 11:28-30 và Ga-la-ti 2:1) nhưng sách Công vụ các sứ đồ không nói gì về Tít. Tít đã tham gia rất nhiều trong công việc truyền giáo tại Ga-la-ti. Tít có nhiều năng lực và được sứ đồ Phao-lô gọi là người bạn và người cùng làm việc với mình (2 Cô-rinh-tô 8:22-23). Tít được sứ đồ Phao-lô giao phó cho một công việc rất tế nhị, đó là chuyển lá thư nghiêm khắc của ông để quở trách Hội Thánh ở Cô-rinh-tô (2 Cô-rinh-tô 2:1-4) và qua Tít mà giải quyết những vấn đề của Hội Thánh ở đó (2 Cô-rinh-tô 7: 13-15). Tít đã hành động có trách nhiệm và đối xử công bằng với những người tin Chúa tại Cô-rinh-tô (2 Cô-rinh-tô 8:16-17 & 12:18) những điều đó đã khiến Tít thành công cho chức vụ mình được giao. Chính Tít đã báo cáo lại với sứ đồ Phao-lô những sự đã xảy ra và công việc mình đã làm tại Cô-rinh-tô. Từ đó mà sứ đồ Phao-lô gửi lá thư thứ hai tới Hội Thánh tại Cô-rinh-tô và chính Tít là người đã chuyển lá thư đó tới Hội Thánh tại Cô-rinh-tô. Mục đích sứ đồ Phao-lô gửi lá thư này cho Tít, ấy không phải chỉ gửi riêng cho Tít, mà là qua Tít mà tới được những người tin Chúa sẽ có cơ hội đọc lá thư này, để đưa các người được chọn của Đức Chúa Trời đến đức tin và sự thông hiểu lẽ thật, là sự sanh lòng nhân đức, trông cậy sự sống đời đời, là sự sống mà Đức Chúa Trời không thể nói dối đã hứa từ muôn đời về trước, tới kỳ chỉ định, Ngài đã bày tỏ Lời của Ngài ra bởi sự giảng dạy, là sự ta đã chịu giao phó theo mạng lệnh Đức Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, Kinh-Thánh tham khảo: Công vụ các sứ đồ 11; 2 Cô-rinh-tô 2; 2 Cô-rinh-tô 7 & 8;

Ngày 27 tháng 6 năm 2024

Tít 1 :5-9

Chủ đề: *Nhiệm vụ của Tít được sứ đồ Phao-lô giao phó cho ở lại Cơ-rét là tiếp tục gây dựng và phụ trách các Hội Thánh tại Cơ-rét.*

Trọng tâm: Cơ-rét là một vùng đất hẹp nằm ở phía cực nam của lục địa Hy-lạp. Trong ngày lễ ngũ tuần 32A.D. tại thành Giê-ru-sa-lem, khi Đức Thánh Linh giáng xuống trên các môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ, thì có rất nhiều sắc dân trên đất này đã chứng kiến phép lạ đó và trong số những người ngoại có mặt tại Giê-ru-sa-lem lúc đó có một số người Cơ-rét. Với tâm tình của một người truyền giáo thật mà Tít đã cùng làm việc với sứ đồ Phao-lô và sứ đồ Phao-lô đã sắp đặt Tít phụ trách vận hành các Hội Thánh được thành lập tại Cơ-rét, vì sứ đồ Phao-lô phải rời khỏi Cơ-rét trong tư cách một tù nhân phải bị đưa tới Rô-ma. Việc sứ đồ Phao-lô để Tít ở lại Cơ-rét chính là sự giao phó một trọng trách chỉ có thể giao phó cho những người có năng lực, vì Danh Chúa và nhờ ơn của Đức Thánh Linh thì mới có thể hoạt động được, vì những người Cơ-rét rất mê tín và tập tục của họ rất phức tạp, như sứ đồ Phao-lô đã nhắc cho Tít nhớ những người tiên tri của họ đã nói rằng: *Người Cơ-rét hay nói dối, là thú dữ, ham ăn mà làm biếng.* Vậy nên sứ đồ Phao-lô đã nhắn nhủ Tít: *Ta đã để con ở lại Cơ-rét, đừng sắp đặt mọi việc chưa thu xếp, và theo như ta đã răn bảo con mà lập những trường lão trong mỗi thành. Mỗi người trong vòng trường lão đó phải cho không chỗ trách được, chỉ chồng của một vợ; cho cái phải tin Chúa, không được bị cáo là buông tuồng hoặc ngỗ nghịch. Vì người giám mục làm kẻ quản lý nhà Đức Chúa Trời thì phải cho không chỗ trách được. Chẳng nên kiêu ngạo, giận dữ, ghen hờn, hung tàn, tham lợi; nhưng phải hay tiếp đãi khách, bạn với người hiền, khôn ngoan, công bình, thánh sạch, tiết độ, hằng giữ đạo thật y như đã nghe dạy, hầu cho có thể theo đạo lành mà khuyên dỗ người ta và bác lại kẻ chống trả.* Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng, *hết thấy loài người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.* Như vậy, người truyền giáo không thể dùng trí khôn hay là tài năng của xác thịt mà khiến người ta tin nhận Chúa và đầu phục Luật pháp của Đức Chúa Trời được. Mà hết thấy những người được giao phó chức vụ truyền giáo phải trở thành *“kẻ truyền giải”* và có Đức Thánh Linh cùng làm việc với mình, vì khi *“kẻ truyền giải”* rao giảng Lời Chúa, Đức Thánh Linh sẽ nhận biết linh hồn nào xứng đáng và Ngài sẽ khiến những linh hồn đó hiểu được các lời giảng của *“kẻ truyền giải”* và như vậy, quyền lực của ma quỷ không thể trói buộc những người được nghe Lời Đức Chúa Trời, dù những người nghe đó sống theo tập quán thể nào, thì quyền phép của Đức Thánh Linh vẫn giúp cho linh hồn những người đó nhận được ân điển của Ngài, vì ngoài Thánh Linh của Đấng Christ ra, thì chúng ta chẳng có thể làm được điều gì cả. Nhưng không phải hết thấy mọi người tin Chúa đều hiểu nguyên tắc thánh này, và đó là lý do tại sao nhiều người nói tin Chúa nhưng linh hồn họ vẫn bị cầm buộc, vì họ nghe các giáo sư giả. **Kinh-Thánh tham khảo:** Giê-rê-mi 50; Ma-thi-ơ 15; 2 Phi-e-rơ 2;

Ngày 28 tháng 6 năm 2022

Tít 1:10-16 (1):

Chủ đề: *Có nhiều người nhất là trong những người chịu cắt bì, chẳng chịu vâng phục, hay nói hư không và phỉnh dối, đáng phải bịt miệng họ*

Trọng tâm: Chúng ta đang ở giữa thế gian mờ tối này, dù loài người đã phát triển với những kỹ thuật hiện đại, nhưng ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn họ vẫn chưa được thắp sáng. Nhiều người tin Chúa đã không cẩn thận đọc, suy gẫm và làm theo Lời Chúa, nên họ đã bị ma quỷ lừa dối mà tự biến mình thành quân trộm cướp, đó là lý do khiến họ không nhận biết Lẽ thật, như Chúa Jê-sus đã phán. Vì họ tự cho rằng, khi họ đã cầu nguyện tin nhận Chúa Jê-sus rồi, thì mặc nhiên linh hồn họ đã được tái sanh, ấy là họ tin theo những lời giả dối, như sứ đồ Phao-lô đã viết: *Họ vì mỗi lợi đáng bĩ mà dạy điều không nên dạy, và phá đổ cả nhà người ta.* Họ tham muốn danh vọng hư không mà muốn chiếm lấy chức trọng mà chỉ những người nào được Đức Chúa Trời chọn và chỉ định thì mới nhận được mà thôi. Họ không nhìn chăm vào Đức Chúa Jê-sus Christ và không học theo Ngài: *Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người; Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự. Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh.* Thân thể xác thịt của chúng ta phải là đồ dùng cho sự công bình của Đức Chúa Trời và linh hồn của chúng ta phải trở nên sự sáng và chức vụ của chúng ta phải được Chúa dạy dỗ để trở thành *“kẻ truyền giải”*, để được Đức Thánh Linh dùng như một đồ dùng của Ngài. Bấy giờ chính Chúa sẽ ban thưởng cho những người vâng giữ các mạng lệnh của Ngài, chứ chúng ta không được trông mong loài người tôn trọng mình dưới cái mác người truyền giáo, là cái mà người ta luôn tìm kiếm cho xác thịt mình. Những người tự biến mình trở thành quân trộm cướp đó đang tiếp tục *phá đổ cả nhà người ta.* Những người mà sứ đồ Phao-lô nói là *những người chịu cắt bì* đó là những người làm theo thủ tục của xác thịt, khi người ta cầu nguyện tin nhận Chúa, chịu phép báp-têm rồi vào trường Kinh Thánh với các tên gọi khác nhau mà cho rằng họ đang hầu việc Chúa! Sứ đồ Phao-lô đã viết rằng họ *chẳng chịu vâng phục, hay nói hư không và phỉnh dối, đáng phải bịt miệng họ đi.* Đang khi chúng ta còn mang thân thể xác thịt này, thì phải luôn tỉnh thức mà nhận biết sự cai trị của Đức Thánh Linh trong mọi sự, mọi hoàn cảnh, chúng ta phải vâng phục các mạng lệnh cùng những sự đã chỉ định về thân phận mình, cả linh hồn và xác thịt trước Luật pháp của Đức Chúa Trời. Nếu người nào không vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà lại dạy người ta hãy cầu nguyện tin nhận Chúa, khi chính người đó lại không vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì kẻ đó đang tự lừa dối mình, Lẽ thật không ở trong những người như vậy. Hãy tỉnh thức trước các mạng lệnh của Đức Chúa Trời để được sự cứu chuộc. **Kinh-Thánh tham khảo:** Ma-thi-ơ 7; Phi-líp 2; 1 Giăng 1; Gia-cơ 1;

Ngày 29 tháng 6 năm 2024

Tít 1:10-16 (2)

Chủ đề: *Hãy quả nặng họ, hầu cho họ có đức tin vẹn lành, chớ nghe truyện huyền của người Giu-đa, và điều răn của người ta trái với lẽ thật.*

Trọng tâm: Cụm từ *hãy quả nặng họ* - *rebuke them sharply* có nghĩa là: *Quả trách họ một cách gay gắt, một cách sắc bén.* Nếu không phải là người được Chúa chỉ định và được xúc dầu, thì không có ai dám làm điều này, vì như sứ đồ Phao-lô đã nói: *vì mỗi lợi đáng bĩ* mà người ta không dám nói, bởi họ sợ loài người, thay vì kính sợ Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời biết rõ những sự này, nên khi Ngài sai Ê-xê-chi-ên nói tiên tri nghịch lại nhà Y-sơ-ra-ên, Ngài đã khiến cho trán của Ê-xê-chi-ên cứng như kim cương, cứng hơn đá lửa để đối đầu với một dân cứng lòng: *Này, Ta làm cho mặt người dạn nghịch cùng mặt chúng nó, trán người cứng nghịch cùng trán chúng nó. Ta làm cho trán người cứng như kim cương, cứng hơn đá lửa. Đừng sợ và đừng run rẩy vì bộ mặt chúng nó, đầu chúng nó là nhà bạn nghịch mặc lòng!* Cả Kinh Thánh chép về chúng ta và như vậy, hết thấy mọi người đã xưng mình là người tin Chúa, thì phải biết rằng, khi mắt của bạn nhìn thấy Lời Chúa chép trong Kinh Thánh, cùng những sự tỏ ra bởi Đức Thánh Linh để dạy dỗ mình qua những người được Ngài chọn, thì điều đó có nghĩa là Đức Thánh Linh đang đọc tư tưởng của bạn và Ngài sẽ đả lại linh hồn bạn tùy theo điều linh hồn bạn đang toan tính, vì dù môi miệng xác thịt của bạn không có một lời nào nói ra, nhưng linh hồn bạn đã nói với tâm trí mình điều bạn muốn xác thịt mình làm và Đức Thánh Linh đã nghe được tiếng đó. Hãy xem Lời Chúa chép gì về điều này: *Vậy, đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kéo trong chúng ta có ai bị trừ ra chẳng. Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình. Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Đây là Lời thề Ta đã lập trong cơn thịnh nộ: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ của Ta!* Và: *Tôi nói cùng kẻ kiêu ngạo rằng: Chớ ở cách kiêu ngạo; Lại nói cùng kẻ ác rằng: Chớ ngược sừng lên; Chớ ngược sừng các người cao lên, cũng đừng cứng cổ mà nói cách kỳ khôi. Vì chẳng phải từ phương đông, phương tây, hay là từ phương nam, mà có sự tôn cao đến. Bèn là Đức Chúa Trời đoán xét: Ngài hạ kẻ này xuống, nhắc kẻ kia lên.* Chớ vội tự bênh vực mình, nhưng hãy suy gẫm! **Kinh-Thánh tham khảo:** Thi Thiên 75; Ê-xê-chi-ên 3; Hê-bơ-rơ 3;